

## Rodire

Zorica Latcu

---

Miez alb in samburele meu de lut,  
In mine-ai fost si nu Te-am cunoscut.  
Sau poate eu eram in Tine-nchisa  
Ca samburele-n carnea de caisa?  
Cazusem in pamant de undeva  
Si miezul dulce-n mine astepta...  
A fost o vreme seceta in tara,  
Livezile pe dealuri se uscara,  
Padurile ardeau adanc pe cer,  
Si iarna fu senina si cu ger.  
In mine miezul alb statea-n nestire,  
El nu-si pierdu puterea de rodire.  
Ca ceara-n uscaciune m-am topit,  
Dar lacrimi izvorand, m-au racorit.  
Si lacrimi dupa lacrimi se-nsirara,  
Urzind manoase ploi de primavara.  
Crengi mari, cu blanda floare, au crescut  
Din miezul samburelui meu de lut.  
Ci nu stiu cum sa Te numesc, Iubire:  
Parinte, frate, domn, prieten, mire...  
Caci sa vorbesc cu mestesug nu stiu,  
Dar parca, Doamne, Muma-mi esti si Fiu.